

భల్లూ క స్వ ప్నం

పదకొండు గంటలు కాకుండానే తద్దినం పెట్టుకుని, బరువుగా భోంచేసి, రికార్డు కట్టలు చంకని సంధించి, స్లీడరు గుమాస్తా గవరయ్య కోర్టుకి చేరుకున్నాడు. ముందురాత్రి అన్నంలేదు. ఆ ఉదయం కాఫీలేదు. కళ్ళమొయ్యూ నిద్దర, కణతలనిండా నొప్పి బాధపెడుతున్నా వేళకి కోర్టుకి వెళ్ళడం తప్పిందికాదు. ఆపసోపాలుపడుతూ కోర్టు వరండాలోకి వెళితే, జడ్జిగారింకా రాలేదు. షెడ్డులోకెళితే స్లీడరు గుమాస్తాలు, కోర్టు చందుగు పెట్టెలమీద కునుకుతున్నవాళ్ళు కునుకుతున్నారు. గుమిగూడి కబుర్లు చెప్పుకొనేవాళ్ళు చెప్పుకుంటున్నారు. కోర్టు ఆవరణనిండా గుంపులుగుంపులుగా పార్టీలంతా నిండి ఉన్నారు.

“జడ్జిగారి కూతురికి పురుడొచ్చి ప్రాణాలమీద కొచ్చిందట” అని తోటి గుమాస్తా చెప్పేడు.

“జడ్జిగారొస్తారా?” అన్నాడు గవరయ్య.

“వస్తారట”

జడ్జిగారు వస్తారు. ఆయన చండశాసనుడు. నలుగురు లాంటివారు కారు. ప్రపంచం తల్లకిందులై పోయినా కోర్టు చెయ్యడం మానరు. త్వరితంగా, సునిశితంగా వ్యాజ్య నిర్ణయాలు చేస్తారు. గవరయ్య ఇంటికిపోయి పడుకోవచ్చునని అనుకోలేదు. అందుచేత తుంగచాప పరిచి, ఉత్తరీయం లుమ్మచుట్టి చందుగమీద తల ఆనించాడు.

“ఏమండీ ఇదేమైనా న్యాయమే?” అంటూ ఒకపార్టీ ఎదురుగుగాడా వచ్చి గవరయ్య నడిగేడు.

గవరయ్య న్యాయవాదిదగ్గర గుమస్తా, ఔను. వాళ్ళ దగ్గరకొచ్చే పార్టీలంతా న్యాయాన్ని కోరే వస్తారు. కాని గవరయ్య వాళ్ళందరికీ అన్యాయం చెయ్యడమే వృత్తిగా పెట్టుకున్నాడు. పార్టీకి జడ్జిగారు న్యాయ మిస్తారు కాని, ఈ లోగా స్లీడరు గుమాస్తా చాలా అన్యాయం చేస్తాడు.

“ఇది బాగులేదు సుమండీ!” అన్నాడు మళ్ళా. గవరయ్య జవాబు చెప్పకుండా ఉదంతాన్ని గమనిస్తున్నాడు.

“కిందటి దఫా సాక్షి పట్టిలకి ఇచ్చిన డబ్బు కట్టక వాడేసుకుని, చల్లగా వాయిదా వేయించేశారు, బాగుందా?”

“సర్వం తెలిసినవాళ్ళు, తమరూ అలాగ శలవిస్తే మేమే నూతిలో పడం? కిందటి దఫా సాక్షి పట్టిలు కట్టేమనుకోండి. సాక్షులంతా వచ్చా రనుకోండి. వచ్చినా ఏమి ప్రయోజనం? ఆవేశ నెషన్సుకేసు ఉన్నాది. వాయిదా ఎలాగూపడిపోను. కట్టకపోయామో లాభం పొందేమో. ఆ డబ్బు నూకిచ్చే వాలంట్రీకింద కట్టుకోండి, కాదన్నామా? కష్టపడుతున్న వాళ్ళం. ఏ కక్కుర్తి పడకపోతే మా దినం తీరడం ఎలాగ....” అంటూ గవ రయ్య సంజాయిషీ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

“అందుకే రష్యా ప్రభుత్వాన్ని మెచ్చుకోక తప్పడంలేదు. అబ్బబ్బ ఎంత దోపిడీ! ఎంత మోసం!”

“అయ్యా నేను చెప్పుతున్నాను-వాలంట్రీలో చూచుకోండి.”

“ఈ ఆటలన్నీ రష్యాలో లాంటి ప్రభుత్వం వస్తే కట్టాలి కాని, లేకపోతే ఈ మెషినులోబడి మనిషి ఏమి నలిగిపోతున్నాడు!”

“మీరు చెప్పుతున్నది నాకు బోధపడ్డంలేదు.”

“నీ కెలాగ బోధపడుతుంది నాయనా? కోర్టులంట తిరుగుతున్న పార్టీలకు బోధపడుతుంది. అణగారిపోతున్న వాళ్ళకి బోధపడుతుంది. వాళ్ళని పీక్కుతినే నక్కలకి, రాబందులకి బోధపడదు. ఈ వెధవడబ్బు అన్నది లేకుండాపోతే-దురన్యాయాలు, నివిలుదావాలు ఎక్కడివక్కడ మాయమైపోతాయి.”

“సార్! మీడబ్బు వాలంట్రీలో చూచుకోండి. మేమేం తినీలేదు.”

“ఆ తినీలేదు! ఈ రాబందులకి....అబ్బబ్బ ఏమి బోధపడు తున్నాను”-అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

గవరయ్య పార్టీ తిట్టేదని అగ్రహించలేదు. అగ్రహిస్తే పనులు జరగవు. పార్టీ శాపాలతో నిద్రమత్తు సగం వదిలినా, కణతల నొప్పి అధి కమైపోయింది. ఆవేశ కోర్టులో దాఖలు చెయ్యవలసిన “ఈపీలు,” చైలు చెయ్యవలసిన “మెమోలు” విచారణకి పోస్తూ అయినవీ, ఇంకా

వాయిదాలు పడుతూ కొన్నేళ్ళపాటు ఉండవలసినవీ, బోలెడన్ని. “ఒవెస్సులు” కావలసినన్ని ఉన్నాయి. వాళ్ళ స్త్రీధరుగారు బ్రూరూమ్ లో బాతాఖానీ కొడుతున్నారు. గవరయ్య తల చందుగకి ఆనించి మళ్ళా కునకడం మొదలెట్టాడు.

“బాబు ఇక్కడ టాంపులెండరు ఏరీ?” అంటూ పల్లెటూరి నాయుడొచ్చి గవరయ్య నడిగేడు.

“ఏం కావాలి?” అన్నాడు కళ్ళు విప్పకుండానే.

“వకాల్తీకి రూపాయి ముదుర వొట్టుకు రమ్మన్నారు.”

“నేనిస్తాను తే” అని రూపాయి కాయితం పుచ్చుకొన్నాడు. జేబులో కాయితాల మడతలు తీసి, అందులోంచి రూపాయిముద్రతీసి యిచ్చాడు. నాయుడు ముద్రని తిరగళ్ళా బోర్లా చూసి “ఇదేటండీ-ఎనక వోడి నట్టుంది?” అన్నాడు.

“తఖర్లేదు పడదంటే పట్టుకురా” అని కళ్ళుమూసి జవాబుచెప్పి నాయుణ్ణి సాగనంపేడు. పొద్దున్న పార్టీలచేత స్టాంపులు తెప్పించి వాళ్ళు చూస్తూవుండగా అంటించి, తరువాత తస్కరించేశాడు. ఆ బాపతు ముద్ర లలో ఒక రూపాయి సొమ్ము అయింది.

జడ్జిగా రొస్తారన్న పక్క బెదురుతో, జడ్జిగారొస్తే సాయంకాలం వరకూ నిలుపుజీతం పుచ్చుకోవాలన్న కారణంచేత నిద్ర ఎంత ముంచుకొస్తున్నా నిగ్రహించు కొస్తున్నాడు.

షెడ్డులో పార్టీలు, గుమాస్తాలు కోర్టు భోగట్టాలు వొదిలిపెట్టి లోకాభిరామాయణంలోకి దిగారు. యుద్ధగమనాన్ని ప్రస్తావనలోకి తెచ్చి రష్యా క్షేత్రంలో పడ్డారు.

ఊళ్ళో పెద్ద పెద్ద వాళ్ళు ఒకరిద్దరు “వెర్రి” వాళ్ళు తప్ప అంతా ఏముంది రష్యా పదివారాల్లో పడిపోతుందనుకున్నారు. ఇహనేముంది? మాస్కో నుంచి రష్యా ప్రభుత్వం పలాయనమై పోయిందన్నారు. రష్యా వెనక్కి మళ్ళిమళ్ళి, ఇప్పుడటుంచి ఇటు తిరిగి తిప్పికొట్టి సైనిక లక్ష్యం తరువాత సైనిక లక్ష్యం పునః స్వాధీనం చేసుకొంటూ జర్మనీచేత పలాయనమంత్రం చదివిస్తుంది. అడుగు నుంచి ఆఫీకా పోయి, నీసిలీ

పోయి, ముసోలిసి పోయి, యుద్ధమంతా తారుమారైపోతూంది. ఇవన్నీ చెప్పుకొంటుంటే ఒకరిద్దరికి విచారం పట్టుకుంది.

ఉన్నవాడూ, లేనివాడూ, అందలమెక్కేవాడూ, మోసేవాళ్ళూ, ఆడామొగా, పెద్దంతరం చిన్నంతరం లేకుండా - మనుషులందరినీ ఏకం చేసి, సర్వమంగళం చెయ్యడానికి తలపెట్టడం కలిమహాత్యంకాక ఇంకేముంది? మనం బతికుండగానే కలి అమలులోకి రావాలా-మన తరవాత తరానికి వాయిదావేస్తే బాగుణ్ణు! అని ఒక పార్టీ మొగ పెట్టుకొంటున్నాడు. “వాయిదాలు వెయ్యడం జడ్జిగారి చేతిలోలేక మనచేతుల్లో ఉంటే బాగుణ్ణు” అని ఒక గుమాస్తా జవాబు చెప్పేడు.

గవరయ్యకి రాజకీయాలు ఇష్టం లేకపోయినా, యుద్ధం భూగోళాన్ని చుట్టబెట్టినకొద్దీ దేశచరిత్ర తరువాత దేశచరిత్ర చొప్పున లోక చరిత్రంతా తెలుసుకొనక తప్పిందికాదు. కబుర్లు వింటూ, పత్రికలు చదువుతూ, రేడియోలు వింటూ ఉండడాన్ని, జనసామాన్యం యుద్ధం మూలాన ఎంత నలిగిపోతున్నా ప్రపంచ పరిస్థితుల్ని తెలుసుకోక తప్పింది కాదు. చందుగ పెట్టిమీద ఉత్తరీయం మడతల్లో తలపెట్టాడు గవరయ్య. మగతలో రష్యా ఇంకా ఇంకా గెలుస్తున్నట్టు, జర్మనీ ఓడిపోతున్నట్టు, బల్గేరియా-యుగోస్లావియా దేశాలు ఎర్రజెండా ప్రభుత్వాలు నెలకొల్పినట్టు కలగన్నాడు. ఆ కలతోనే గాభరాపుట్టి మెలుకువ వచ్చింది. నిజం కాదు స్వప్నమేనని నిర్ధారణ చేసికొని కుదుటపడ్డాడు. సోషలిస్టు రాజ్యం వస్తే ఏముంది? డబ్బున్నవాళ్ళు, వాళ్ళ లావాదేవీలు, వ్యాజ్యాలు ఉంటే, తన స్టిడరుగారి పైలు ఇంకా ఇంకా పెరిగితే, తనకేమేనా ఉందనుకొని మళ్ళా కునకడ మారంబించాడు.

ఆవేశ కోర్టులో సమశానపాలెం జమీందారు పటిష్ఠను విచారణకొచ్చి, సదరు జమీందారుగారు వ్యవసాయదారులని ఋజువయి, జడ్జిగారు వ్యవసాయదారుడే అని తీర్పు చెబితే జమీందారు గారికి మూడు లక్షల రూపాయల ఋణాలు ఎగగొట్టేయడానికి అవకాశం వస్తే, స్టిడరుగారికి వెయ్యి నూటపదహార్లు, గవరయ్యకి నూటపదహార్లు జమీందారుగారు ఇస్తామని వాగ్దానం చేశాడు.

గవరయ్యకి కలత నిద్దర మళ్ళా కలల నిద్దరయింది. వేవెల్ రాజప్రతినిధి రాగానే ఇండియా ప్రభుత్వం ప్రజలకి అప్పచెప్పేశాడని, ప్రజలు సోషలిస్టు రాజ్యం స్థాపించ బోతున్నారనీ, సమశానపాలెం జమీందారుగారి దావాతో సహా అన్ని దావాల్లా బుట్టదాఖలా చేస్తారు కాబోలుననీ, అందరి ఆస్తుల్ని ప్రజలు స్వాధీనపరచుకొంటారు కాబోలుననీ, సమశానపాలెం జమీందారు తనకి న్యాయంగా ఇవ్వవలసిన వాలంట్రీ అయినా ఇంకా ముట్టచెప్పలేదు నేనెలాగ చచ్చేదనీ, ఏడ్చుకొని, ధన మూల మిదంజగత్తన్న ప్రాచీన సంస్కృత ప్రమాణాన్నే ధిక్కరించి అందరి దగ్గర ధనం లాక్కుంటామనడం ఏమి న్యాయమనీ, ముందు జ్ఞానంతో కరువొస్తుందని జాగ్రత్త చేసుకొన్న రెండు గరిసెల ధాన్యం రహస్యంగా సంగ్రహించి దాచుకొన్న రెండు వేల రూపాయల వెండి బిళ్ళలు, పెళ్ళాం మెళ్ళో బంగారం లాక్కుంటారు కాబోలురా దేముడా అనీ, త్వరగా యింటికి పరుగెడదామని నాలుగు అడుగులువేస్తే రాయి తగిలి బొటనవేలు గోరు ఎగిరిపోయి రక్తం బొటబొట కారడ మారం భించింది. వేలుకింత మన్నుతీసి మెత్తి కుంటుకుంటూ వీధి మలుపు తిరిగితే, తెల్లని భల్లూకం ఎదురుగా వచ్చి వెనకకాళ్ళమీద నిలబడి కాళ్ళతో పిక పట్టుకోబోతే మొర్రోమని గట్టిగా కేకేశాడు.

ఎదురుగా ఉన్న గుమస్తాలు, పార్టీలు పక్కున నవ్వి కొట్టిలేపితే గవరయ్యలేచి కళ్ళు నులుముకొని బీరపువ్వుల్లాగ విప్పి పరిస్థితి గ్రహించి ఇదంతా నిజంకాదు - ఇంకా డబ్బుకోసం, స్థిరాస్తులకోసం వ్యాజ్యాలు, స్త్రీదర్ల వకాల్తనామాలు, రికార్డు కట్టలూ, వంశవృక్షాలూ భద్రంగానే ఉన్నాయి. ఇండియాలో పొరపాట్లేమీ సంభవించలేదని గుర్తించి, కాలి బొటనవేలి నొప్పి ఇంకా ఉండటానికి ఆశ్చర్యపోయి చూస్తే బొటనవేలికి దెబ్బైనాలేదు.

అందరినీచూసి “ఇవ్వాళ మా యింట్లో మా తండ్రిగారి ఆద్రికం. తల బద్దలై పోతున్నాది. నిద్ర ముంచుకొస్తున్నాద”ని చెప్పి నలుగురితో పాటు తనూ నవ్వాడు.

రష్యాదేశాన్ని భల్లూకంగా నిరూపించి రాసిన కార్టూన్లు తను పేపర్లలో చూసినసంగతి జ్ఞాపకమొచ్చింది. ఎప్పుడెప్పుడో ఎక్కడెక్కడో

